

ב'המעין' טבת תש"ע [נ, ב] עמ' 116 כתבתי כמה מילים על ספר זה, שעורר הרבה רעש עם פרסומו - ושוב עלה לכותרות לפני כמה שבועות, כאשר המשטרה עצרה באופן שערורייתי באישון ליל את הרבנים המחברים שליט"א כדי לחקור אותם על עבירת הסתה וגזענות (בלי אפילו להזמין קודם לחקירה כמקובל), וכן חקרה את הרב גינצבורג שהסכים לספר, ודרשה גם מהרב ליאור והרב יוסף להגיע לחקירה (הם עדיין מסרבים, ובצדק). ההסבר לענין ניתן לציבור במכתב החתום ע"י עוה"ד שי ניצן, המשנה לפרקליט המדינה ל'תפקידים מיוחדים', מכ"א באב תש"ע, בו הוא מודיע "כי לאחר בחינת תוכן הספר 'תורת המלך' הוריתי למשטרה, **זה מכבר**, לפתוח בחקירה נגד מחברי הספר הרב יצחק שפירא והרב יוסף אליצור, וכנגד ה'מסכימים' הרב יצחק גינצבורג, הרב דב ליאור והרב יעקב יוסף, בגין חשד לעבירות של הסתה לגזענות והסתה לאלימות" וכו' וכו'; עכשיו כמובן ברור לציבור כולו מה היתה הדחיפות להוציא את שני הרבנים ממיטותיהם באמצע הלילה לצורך חקירה, כמעט שנה לאחר פרסום המהדורה הראשונה של הספר... טענתי בסקירת א, ואני טוען כך גם עכשיו (למרות כמה מחאות שקיבלתי על כך) אחרי שעברתי שוב על חלקים גדולים מהספר, "שאכן זהו ספר למדני הלכתי קלאסי, שיש למדוד אותו במבחנים למדניים-הלכתיים, **כאשר כל פוסק יודע שלעיתים יש הפרש בין ההלכה העקרונית-תאורטית - לבין ההלכה למעשה, בה יש להתחשב בגורמים נוספים - לקולא או לחומרא - מעבר למה שכתוב בגופה של הלכה**. כך הוא בהלכות שבת ובהלכות צניעות ובהלכות פיקוח נפש, וכך הוא גם בהלכות הקשורות לייחס לגוי בזמן הזה הנידונות בספר... ההחרמה המתקשרת והמצולמת של כמה עשרות עותקים של הספר ממשדד הישיבה ביצהר ע"י שוטרים חמורי סבר עוררה בלב רבים זכרונות נוגים מממשלים אחרים ומתקופות אחרות, וק"ו הזמנת הרבנים הגאונים המסכימים לחקירת משטרה, שהיא חוצפה שעוברת כל גבול. עוד לפני ההחרמה המטופשת הזו אזלה המהדורה הראשונה כליל, והדפסה שניה עם תיקונים והשלמות נדפסה והופצה כבר בעותקים רבים, להגדיל תורה ולהאדירה. אין ספק שצריך לשמור חוק, בוודאי ש'אלמלא מוראה של מלכות איש את רעהו חיים בלעו', אבל הקריטריונים כדי לקבוע על פיהם מה מותר ומה אסור **במסגרת החוק הקיים**, ומה מוסרי ומה לא מוסרי ביחסנו כלפי שכנינו-אויביו - עדיף שיושפעו מהש"ס והרמב"ם, הטור והשו"ע, ה"ט"ז והפר"ח, הרב ישראלי זצ"ל והרב עובדיה שליט"א, שאת דבריהם מציגים המחברים לפני הקורא, מאשר מה'תשקורת' הישראלית ומחכמי העמותות הנתמכות ע"י 'הקן לישראל חדשה' הידועה לשמצה, ש'מסובבים' את הפרקליטות ואת גורמי השלטון כרצונם; הצביעות בענין זה זועקת עד לב השמים. כך למשל מופיעה ב'תורת המלך' בהקשר מסוים הפיסקא הבאה (מתוך ספר ההלכה והמנהג 'ספר חסידים' לרבי יהודה החסיד מבעלי התוספות, סימן אלף יז): "יהודים שהיו הולכים בדרך ופגעו בהם ליסטים ועמדו על היהודים, והיהודים הרגו הליסטים, ויש שם נוכרים, ויראים [היהודים] שמא יגידו [הנוכרים] לבניהם או לקרוביהם [של הליסטים] וינקמו מהם - יכולים היהודים להרוג אף אותם הנוכרים... וכן מצינו בדוד, שנאמר (שם"א כז, יא) 'ואיש ואשה לא יחיה דוד פן יגידו לפלשתים'; האם אסור היה להדפיס זאת? האם צריך עכשיו להתחיל לצנזר את ספרי הפסיקה ו'להתאים' אותם לחוק הישראלי העכשווי? כמובן שלמעשה ישקול הפוסק מה להורות במקרה דומה, כאשר ברור שלא כל הנהגה שמתאימה לאשכנז לפני תשע מאות שנה מתאימה לישראל כיום הזה. אך מה שברור לנו לא ברור כנראה לחכמי הפרקליטות... ברוכתי מקרב לב לשני המחברים החשובים שליט"א שימשיכו להפיץ תורת-אמת בכתב ובעל פה, ולראשיה, שריה ויועציה של מדינת ישראל, וכן לפרקליטיה, שופטיה ושוטריה - שהקב"ה ישלח אורו ואמיתו עליהם ויתקנם בעצה טובה, שלא יאמרו על מותר אסור ועל אסור מותר וישמחו בהם חבריהם..."